

Td. Land, naar Talen er om 4,200 Tdr. Land; 4,200 Tdr. Land behøve ikke at være mere værd end ca. 600 Kr. hver pr. Td. Land for at indbringe 2,600,000 Kr. Man har altsaa Ret, naar man mener, at et privat Selskab, private Mænd, vilde kunne staa sig ved at tage i Entrepris den Udgift, hvorom der er Spørgsmaal, mod at saa de Arealer, som tilvejebringes, saaledes altsaa at hele Foretagendet maa siges ikke at medføre Udgift; men saa — tilstaar jeg ogsaa — er det mig umuligt at indse, med hvilken Skygge af Ret man kan sige: Kjøbenhavns Kommune skal punge ud alligevel. Det kan være, at det kan gøres gratis, og maasse faar man Penge til; men Kjøbenhavns Kommune skal alligevel betale, fordi den har Fordel deraf; thi Kjøbenhavns Kommune skal altid betale. Jeg forstaar ikke Logikken og Sammenhængen i disse to Ting. Naar jeg tillod mig at sige, at det ikke var mig klart, om det ærede Medlem var fjendelig findet mod Forslaget, saa er det, fordi jeg har den Overbevisning, at man ikke kan gøre den foreliggende Sag nogen større Skade end ved at bringe Spørgsmaalet om Kjøbenhavneriet med ind, det er at give Sagen Gift og fremkalde en almindelig Mening om, at Kjøbenhavns Kommune bør betale. Jeg er overbevist om, at Kjøbenhavns Kommune ikke giver sit Samtykke dertil. Hvis man sætter sig i Hovedet, at Sagen ikke gennemføres, uden at Kjøbenhavns Kommune betaler, saa vil den ikke blive gennemført. Ønster man det som Resultat, saa kan jeg forstaa den Maade; i hvert Fald mener jeg, at hvis det ærede Medlem ikke har den Opfattelse, saa har han ikke vel overvejet sin Tale, før han holdt den.

Det ærede Medlem synes jo ogsaa at mene, at man kunde have gennemført den hele Sag uden at indhente noget Samtykke fra Kjøbenhavns Kommune; derom vil jeg ikke rejse nogen Tvist, det er maasse dog ikke saa klart, som det forekommer at være, at Svaret maatte blive bekræftende. Jeg vil ikke komme ind paa det Spørgsmaal, fordi det efter min Mening er ganske urtesløst. Selv om ikke Kjøbenhavns Kommune maatte kunne møde op med juridisk Ret, som vilde kunne hævedes over for Domstolene, saa gad jeg egentlig set den Regering, som trods Kjøbenhavns Kommunes Protest vilde gøre Forholdene ved Kjøbenhavn saa væsentlig forandrede, som der her er Spørgsmaal om, og det lige over for Paastaaende fra sagkyndige Autoriteters Side om, at man derved udsatte Hovedstaden og derigennem muligvis hele Landet for den største

Glendighed, hvis Forholdene her bleve forpøstede som Følge af, at man skadede de Strømsforhold, som ere nødvendige for at holde Vandet i Havnen i tilstrækkelig frist Stand om Sommeren. Det vilde undre mig, om en Regering havde Mod til noget saadant; men endnu mere vilde det forundre mig, om Regeringen ikke alene havde Mod dertil trods Protest og Indsigelse fra Kjøbenhavns Kommunes Side og alle Autoriteters Side, men ogsaa vilde have Mod til at sige, at Kjøbenhavn skulde betale for noget, som den maatte anse for at være en Vdelæggelse under visse Omstændigheder. Ganke vist synes det, som om det ærede Medlem ogsaa mente, at man havde frist Strøm nok, undertiden endogaa for meget. Han paastod, at ved de Uddybninger, som vare fæste i de senere Aar, havde det endogaa vist sig, at til sine Tider kunde Strømmen være for stærk i Kjøbenhavns Havn. Det ærede Medlem vil naturligvis tilgive mig, at jeg siger, at har jeg end ikke den fornødne Sagkundskab — og jeg skal i den Henseende indrømme, at jeg anerkender ham for mere sagkyndig paa dette Omraade end jeg selv — saa er jeg dog i det Tilfælde at kunne henvise til den Stilling, som andre, hvem jeg indtil videre antager for lige saa sagkyndige, som det ærede Medlem, have indtaget, og hvad særlig Kendskab til Havneforholdene angaar, maa jeg absolut hævde, at de vedkommende ere i Besiddelse af større Sagkundskab end det ærede Medlem. Det vil ikke være ubekendt for det ærede Medlem, lige saa lidt som for andre ærede Medlemmer, at i selve den Kommission, der er Tale om, har ikke blot Vandbygningsinspektøren, men ogsaa Kjøbenhavns Havnekaptein haft Sæde. Jeg vil nu ikke tale om, at Kjøbenhavns tekniske Borgmester har haft Sæde deri, og at han selvfølgelig har haft yderligere Bistand af de tekniske Kræfter, som staa til hans Raadighed, hvorunder jeg blandt andet vil nævne Stadsingeniøren, som jeg tror har et meget godt Navn i den tekniske Verden. Man mener fra den Side, at der ikke er nogen Fare i Retning af altfor stærk Strøm ved at foretage de Forandringer, hvorom der her er Spørgsmaal, medens man ogsaa fra den Side mener, at det vilde være uforsvarligt at gaa ind paa en Uddybning paa anden Maade, end her foreslaaet, navnlig saaledes, at der ikke paa hvert Sted bliver i det mindste det